

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Przysusze w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Duchnik

Protokolant Elżbieta Płuciennik

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2015 roku sprawy **D. J.**, syna J. i B. urodzonego (...) w O.

oskarżonego o to, że w dniu 21 marca 2015 roku w R. gm. O. , będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym I - 0,46 mg/l , II- 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki B. nr rej. (...) po drodze publicznej czym nie zastosował się do obowiązującego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych , orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Przysusze sygn. akt IIK.422/13

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk

D. J. uznaje za winnego tego , że będąc uprzednio skazanym w sprawie IIK.422/13 Sądu Rejonowego w Przysusze za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w dniu 21 marca 2015 roku w R. gm. O. , będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym I badanie 0,46 mg/l , II badanie 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki B. nr rej. (...) po drodze publicznej i za to , czyn ten kwalifikując z art. 178a § 1 i 4 kk na podstawie art.178a § 4 kk wymierza mu karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięć) lat; na podstawie art.63 § 2 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od 21 marca do 22 marca 2015 roku; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem częściowych kosztów sądowych.

(...)p 62/15 Uzasadnienie

W dniu 21 marca 2015 roku około godziny 8.00 na drodze S. – R. w gminie O. doszło do zderzenia dwóch samochodów osobowych. Jednym z nich było B. (...) nr rej. (...), kierowane przez D. J.. Po zbadaniu kierującego okazało się, iż jest on w stanie znacznej nietrzeźwości; w wydychanym powietrzu stwierdzono o godzinie 8.47 - 0,71 mg/l, o godzinie 9.05 – 0,63 mg/l, zaś o godzinie 9.22 – 0,51 mg/l alkoholu (k-3).

D. J. był już w przeszłości karany w sprawie II K 422/13 Sądu Rejonowego w Przysusze za czyn z art. 178a § 1 kk i wymierzono mu karę 7 miesięcy ograniczenia wolności oraz trzy lata zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 19 grudnia 2013 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k- 15 i z rozprawy), protokół badania trzeźwości (k-3), świadectwo wzorcowania (k-4), dane o karalności (k-18), dane o podejrzanym (k-16).

D. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia w pełni zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Wyjaśnieniom jego Sąd dał wiarę, gdyż znajdują one potwierdzenie w badaniach stanu trzeźwości.

Wina D. J. wątpliwości nie budzi.

W ustalonym stanie faktycznym pełne uzasadnienie znajduje przyjęta kwalifikacja prawna czynu. Oskarżony prowadził pojazd będąc w stanie nietrzeźwości nieco ponad rok od skazania za takie samo przestępstwo, nadto w

okresie obowiązywania orzeczonego wcześniej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyczerpał w pełni dyspozycję art. 178a § 1 i 4 kk.

Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony był już w przeszłości karany z art. 178a § 1 kk. Oskarżony swoim zachowaniem umyślnie naruszył w bardzo poważnym stopniu zasady porządku prawnego i bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd uznał za bardzo wysoki. Tak duży stan nietrzeźwości w jakim znajdował się oskarżony stwarzał realne niebezpieczeństwo zaistnienia zagrożenia w komunikacji, do czego zresztą doszło, wszak policjanci badali oskarżonego w konsekwencji zaistnienia kolizji drogowej z udziałem oskarżonego. Dodatkową okolicznością obciążającą, zasługującą na szczególne potępienie jest to, że oskarżony jechał po drodze publicznej nie mając uprawnień do prowadzenia pojazdów, będąc tych uprawnień pozbawionym w rezultacie wcześniejszego skazania za taki sam czyn. W tej sytuacji Sąd nie widzi żadnych przesłanek przemawiających za warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż trudno dopatrzeć się w sytuacji oskarżonego jakichkolwiek przesłanek wymaganych art. 69 § 1 i 2 kk. D. J. nie ma nikogo na utrzymaniu, jest młodym zdrowym człowiekiem.

Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego a także stanowi dolegliwość, która winna powstrzymać oskarżonego od popełnienia przestępstwa w przyszłości.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 626 kpk i 627 kpk oraz art. 2.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 j.t.).

IIK 194/13

UZASADNIENIE

W dniu 21 marca 2015 roku około godziny 8.00 na drodze S. – R. w gminie O. doszło do zderzenia dwóch samochodów osobowych. Jednym z nich było B. (...) nr rej. (...), kierowane przez D. J.. Po zbadaniu kierującego okazało się, iż jest on w stanie znacznej nietrzeźwości; w wydychanym powietrzu stwierdzono o godzinie 8.47 - 0,71 mg/l, o godzinie 9.05 – 0,63 mg/l, zaś o godzinie 9.22 – 0,51 mg/l alkoholu (k-3).

D. J. był już w przeszłości karany w sprawie II K 422/13 Sądu Rejonowego w Przysusze za czyn z art. 178a § 1 kk i wymierzono mu karę 7 miesięcy ograniczenia wolności oraz trzy lata zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 19 grudnia 2013 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k- 15 i z rozprawy), protokół badania trzeźwości (k-3), świadectwo wzorcowania (k-4), dane o karalności (k-18), dane o podejrzanym (k-16).

D. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia w pełni zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Wyjaśnieniom jego Sąd dał wiarę, gdyż znajdują one potwierdzenie w badaniach stanu trzeźwości.

Wina D. J. wątpliwości nie budzi.

W ustalonym stanie faktycznym pełne uzasadnienie znajduje przyjęta kwalifikacja prawna czynu. Oskarżony prowadził pojazd będąc w stanie nietrzeźwości nieco ponad rok od skazania za takie samo przestępstwo, nadto w okresie obowiązywania orzeczonego wcześniej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyczerpał w pełni dyspozycję art. 178a § 1 i 4 kk.

Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony był już w przeszłości karany z art. 178a § 1 kk. Oskarżony swoim zachowaniem umyślnie naruszył w bardzo poważnym stopniu zasady porządku prawnego i bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd uznał za bardzo wysoki. Tak duży stan nietrzeźwości w jakim znajdował się oskarżony stwarzał realne niebezpieczeństwo zaistnienia zagrożenia w komunikacji, do czego zresztą doszło, wszak policjanci badali oskarżonego w konsekwencji zaistnienia kolizji drogowej z udziałem oskarżonego. Dodatkową okolicznością obciążającą, zasługującą na szczególne potępienie jest to, że oskarżony jechał po drodze

publicznej nie mając uprawnień do prowadzenia pojazdów, będąc tych uprawnień pozbawionym w rezultacie wcześniejszego skazania za taki sam czyn. W tej sytuacji Sąd nie widzi żadnych przesłanek przemawiających za warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż trudno dopatrzeć się w sytuacji oskarżonego jakichkolwiek przesłanek wymaganych art. 69 § 1 i 2 kk. D. J. nie ma nikogo na utrzymaniu, jest młodym zdrowym człowiekiem.

Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego a także stanowi dolegliwość, która winna powstrzymać oskarżonego od popełnienia przestępstwa w przyszłości.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 626 kpk i 627 kpk oraz art. 2.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 j.t.).